

Verslag van de Redactie-Commissie. *)

Mijne Heeren!

Min of meer belangrijk nieuws valt niet te vermelden. Wij hebben ook dit jaar naar vermogen getracht het Tijdschrift zoo belangrijk mogelijk te doen zijn. Het is waar, dat wij met de uitgifte nog altijd eenigszins ten achteren zijn; wij hopen, dat de Vereeniging in hare bekende coulante gezindheid ons dit niet al te zwaar zal aanrekenen; het zal in de toekomst werkelijk beter worden. Ook dit jaar hebben wij weer veel te danken aan collega's die buiten onze Redactie, ja geheel buiten onze Vereeniging staan. Hieruit blijkt reeds, hoezeer ons kleine kringetje behoefte heeft aan expansie. Wij moeten trachten het aantal vaste medewerkers te vergrooten, dit is in 't belang van onze Vereeniging en van onzen geheelen stand; want als ons Tijdschrift zou gaan kwijnen, dan zouden ondernemende schacheraars niet aarzelen daarvan te profiteeren, door de oprichting van advertentiebladen, in den geest van de in Duitschland reeds bestaande. Het doel, dat wij nastreven, n.l. de concentratie van aller werkzaamheid in één middelpunt, zou daardoor verloren gaan, en een ongewenschte versnippering van krachten onmiddellijk intreden.

Wij hebben vooral te tobben met de moeielijkheid, dat al onze medewerkers in de eerste plaats hun eigen zaken hebben te behartigen; daardoor leven wij steeds in gevaar,

*) Uitgebracht in de vergadering der N. T. V. van 28 Febr. 1903.

eenigen van hen om particuliere redenen te moeten verliezen. Hoe grooter dus de kring van vaste medewerkers is, hoe beter.

Intusschen wenden onze oogen zich sedert eenigen tijd met dankbaarheid naar Rotterdam, vanwaar de door ons allen zoo gewaardeerde brieven komen, die, naar wij hopen, nog door vele nieuwe opstellen gevolgd mogen worden; verder vermelden wij de zeer gewenschte medewerking van de Rotterdamsche tandheelkundige vereeniging, die reeds zoovele bewijzen van nuttige werkzaamheid heeft gegeven, dat wij gaarne een beroep doen op hare medewerking in de toekomst.

Wat de finantiën betreft, deze verkeeren in goeden staat, en het laat zich aanzien, dat wij in de toekomst zeer goed op onze eigen beenen kunnen staan, gelijk dit nu reeds geruimen tijd het geval is.

t. K. L.
